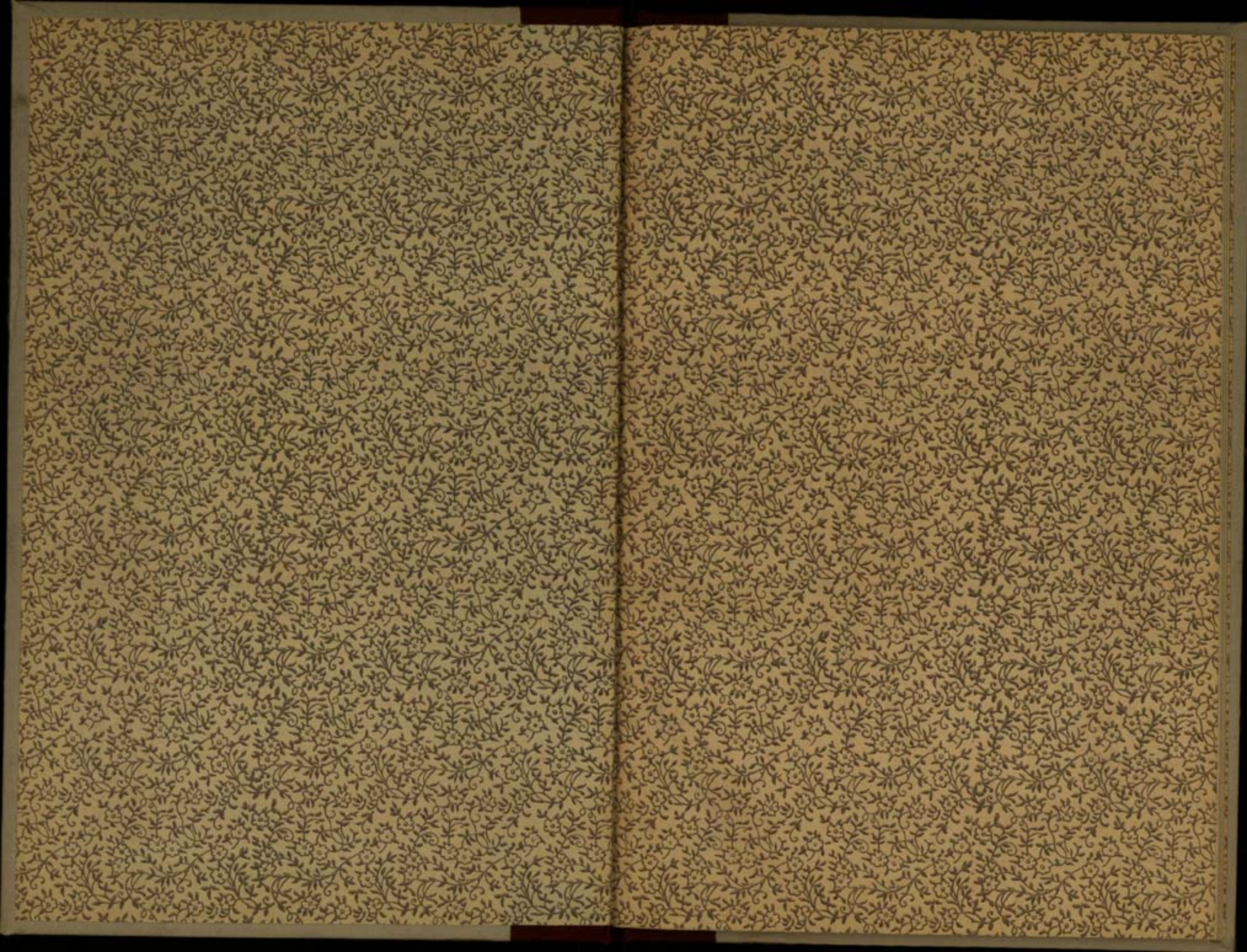

C^a 168-18

LINN. = FUNDAM. BOTAN.

Este trabajo de Linné, fue publicado en octavo con una caja de 132x72 mm.

El presente manuscrito es una copia fiel, hecha página a página y línea a línea, dispuestas en forma del todo semejante.

En el texto impreso, va a continuación de otro trabajo del mismo autor, publicado a un tiempo ese año de 1736, titulado BIBLIOTHECA BOTANICA, de mayor extensión y formando entre los dos, un pequeño volumen, pero con paginación completamente independiente para cada uno de ellos.

Para la errata de ambos opúsculos, emplea una sola y misma página sin numerar, colocada delante de la portada de «Fundamenta»; es decir, que a la fe de erratas de Bibliotheca Botanica le corresponde exactamente el mismo lugar que ocupa aquí, esta nota escrita con tinta roja.

F. Aspilua

ERRATA in Fundam. Botanic.

§. 6. Phythologi	lege	Phytologi
§. 16 Catalogus		Catalogos
§. 8 Fastibium		Fastigium
§. 149 Hermaphoditicius		Hermaphroditis
pag. ult: IX. minorum		minorem
— XI. sunt		sunt.
§. 83. suntque		dele
§. 107 Syngenesiis Sand.		Monadelphis 5-andris
§. 170 aliquo		aliqua
§. 206 cæteribus		cæteris
§. 237 quique		corumque
§. 301 Calor		color
§. 319 qui queat		dele
§. 359 vomitoria venenata		vomitoria, venenata,

Caroli Linnæi Sveci

Doctoris Medicinæ

FUNDAMENTA

BOTANICA

quæ

Majorum Operum Prodromi instar

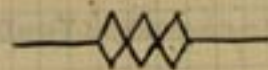
THEORIAM

SCIENTIÆ BOTANICES

per

breves Aphorismos

tradunt

Amstelodami,

Apud Salomonen Schouten.

1736.

R. 8189

VIRIS NOBILISSIMIS,

in Hortis per Europam Publicis.

in Suecia.

D. D. Olav. Rudbeck in H. A. Upsaliensi.

D. D. Laur. Heistero — H. A. Helmstad. in

D. D. Adrian. v. Royen — H. A. Lugdun. in

D. D. Jo. Jac. Dillenio — H. A. Oxoniensi. in

D. D. Anton. Jussieu — H. A. Parisino. in

D. D. Julio Pontederæ — H. A. Patavino. in

(Salvis titulis,

Opusculum hocce aliquot soliorum,
365. aphorismis tantum constructum,

D.

CAROLUS

BOTANICIS CELEBERRIMIS

Docentibus, Professoribus & Præfectis.

in Moschovia.

D. D. Johan. Ammanno in H. A. Petropolit. Germania.

D. D. Abrah. Vatero — H. A. Wittenberg. Belgio.

D. D. Johan. Burmanno — H. M. Amstelod. Britannia.

D. D. Johan. Randio — H. S. Chelseyano. Gallia.

D. D. Petr. Magnolio — H. H. Monspeliensi Italia.

D. D. Josepho Montio — H. A. Bononiensi.

Salvo ordine geographico.)

verum septem annorum.

verum examine fido florum 8000.

D.

LINNÆUS.

PRÆ-

PRÆFATIO.

Satis scimus haberi Botanicen (Histor. Natur.)
mole amplam,
varietate gratam,
diligentia sæpius curiosam,
Sed si quis ex earum fabulas
& Auctorum citationes
& inanes Controversias,
Philologiam denique
& Ornamenta eximat
quæ ad Convivales sermones
Hominumque Doctorum noctes
potius, quam ad Instituendam Philosophiam
sint accomodata
ad nihil magni res recedit
longe profecto abest ab ea scientia
quam animo metimur

VERULAMIUS.

Fun-

Fundamenta Botanica.

I.

Bibliotheca.

- 1 **O**MNIA, quæ in tellure occurrunt, Elementorum vel Naturalium nomine veniunt.
- 2 **N**ATURALIA (1) trifariam seu in tria Regna Naturæ dividuntur: Lapidum, Vegetabile & Animale.
- 3 Lapidea (2) crescunt; Vegetabilia (2) crescunt & vivunt (133); Animalia (2) crescunt, vivunt & sentium.
- 4 **B**OTANICA est scientia Naturalis, quæ vegetabilium (3) cognitionem tradit.
- 5 **B**IBLIOTHECA Botanica continet Auctores, qui de vegetabilibus scripterunt.
- 6 **P**HYTHOLOGI vocantur Auctores, de vegetabilibus clari, sive Botanici, sive Botanophili sint.
- 7 **B**OTANICI (veri) ex Fundamento genuino Botanicam (4) intelligere debent, omniaque Vegetabilia (2) nomine intelligibili nominare sciunt; sunt Collectores vel Methodici.
- 8 **C**OLLECTORES (7) de numero specierum Vegetabilium primario solliciti fuere, ut: Patres, Commentatores, Ichniographi, Descriptores, Monographi, Curiosi, Adonistæ, Floristæ, Peregrinatores.
- 9 Patres (8) Botanicæ prima rudimenta deposuerunt.

- 10 Commentatores [8] in Patrum (9) scripta commentati sunt.
- 11 Ichniographi (8) figuras Vegetabilium iconibus expresserunt.
- 12 Descriptorum (8) adumbrationes (325) vegetabilium exhibuerunt.
- 13 Monographi (8) vegetabile unicum opere singulari prosecuti sunt.
- 14 Curiosi (8) vegetabilia vix adumbrata collegerunt.
- 15 Adonistæ (8) Catalogos vegetabilium sativorum, certi loci, composuerunt.
- 16 Floristæ (8) Catalogus vegetabilium spontaneorum, certi loci, reliquerunt.
- 17 Peregrinatores (8) dissitas regiones plantarum investigandi causa adierunt.
- 18 METHODICI (7) de Dispositione [VI], & inde facta denominatione [VII] vegetabilium, imprimis laborarunt; suntque Philosophi, Systematici vel Nomenclatores.
- 19 PHILOSOPHI (18) scientiam Botanicam secundum rationem & observationes theoretice proposuerunt; ut: Oratores, Eristici, Physiologi, Institutores.
- 20 Oratores (19) in Philosophando, diffuso dicendi genere usi sunt.
- 21 Eristici (19) de veritate in Botanicis, scriptis publicis litigarunt.
- 22 Physiologi (19) sexus [V] mysterium in plantis revelarunt.
- 23 Institutores (19) regulas, canones & axiomata communicarunt.
- 24 SYSTEMATICI (18) de dispositione plantarum in certas phalanges, præcipue laborarunt, qui vel Orthodoxi vel Heterodoxi dicuntur.

- 25 Heterodoxi Systematici (24) ab alio, quam fructificationis principio (164) vegetabilia distribuerunt, ut Alphabetarii, Chronici, Topophili, Empirici, Seplasiarii, Rhizotomi, Phyllophili, Physiognomi.
- 26 Orthodoxi Systematici (24) e fructificationis vero fundamento (164) methodum desumserunt; suntque Universales vel Particulares.
- 27 Universales Orthodoxi (26) Systematici, genuina methodo omnes vegetabilium classes construxerunt; ut: Fructistæ, Corollistæ, Calycistæ, Sexualistæ.
- 28 Fructistæ (27) à Pericarpio (863) ^(863 p. 3) semine vel Receptaculo fructificationis, classes vegetabilium composuerunt, ut: Casalpinus, Morisonus, Hermannus, Rajus, Camellus.
- 29 Corollistæ (27) à Corolla (86) petalosa classes distinxerunt, ut Rivinus & Tournefortius.
- 30 Calycistæ (27) à Calyce classes distribuerunt ut Magnolius & Nos.
- 31 Sexualistæ (27) à sexu (149) distribuunt ut Ego.
- 32 Particulares (26) Orthodoxi Systematici unius tantum Classis Systema composuerunt; e. gr. Compositorum, Umbellatorum, Graminum, Muscorum, Fungorum.
- 33 Compositorum (117) Classes tractarunt Vailantius & Pontedera.
- 34 Umbellatorum (118) Classes instruxerunt Morisonus & Artedius.
- 35 Graminum Classes composuerunt Rajus, Monti & Scheuchzerus.
- 36 Muscorum Classem elaboravit Dillenius & Michelius.

- 37 Fungorum Classem itidem instruxit Dillenius & Michelius.
- 38 NOMENCLATORES (18) de vegetabilibus recte denominandis (210) solliciti fuere; hi sunt: Synonymistæ, Critici, Etymologi vel Lexicographi.
- 39 Synonymistæ (38) diversa vegetabilium, a Phythologis (6) imposita nomina, collegerunt.
- 40 Critici (38) nomina, generibus & speciebus vere propria, servare deberent.
- 41 Etymologi (38) radices & origines nominum genericorum eruunt.
- 42 Lexicographi (38) nomina diversarum linguarum colligunt.
- 43 BOTANOPHILI (6) sunt, qui vegetabilia licet non ex fundamentis Botanicis (181), tractat, ut: Anatomici, Hortulani, Medici, Anomali.
- 44 ANATOMICI (43) internas vegetabilium partes contemplati sunt.
- 45 HORTULANI (43) culturam vegetabilium tradiderunt.
- 46 MEDICI (43) vires vegetabilium rimati sunt secundum diversa principia, hinc sectæ diversæ, ut: Astrologi, Chemici, Observatores, Mechanici, Signatores, Chymologi, Botano-Systematici.
- 47 Astrologi (46) de viribus vegetabilium ab astris, ut: Signatores (46) a convenientia & figura utriusque externa divinarunt.
- 48 Chemici (46) vires vegetabilium, per ignem addisci posse, putarunt.
- 49 Observatores (46) ab empiria, ut Mechanici (46) a dogmaticis suis principijs, vires vegetabilium addidicerunt.

- 50 Chymologi (46) a sapore & odore vires ingendorum optime noscunt.
- 51 Botano-systematici (46) secundum classes naturales, vires Medicamentorum & alimentorum, miro artificio, distidguunt.
- 52 ANOMALI (43) sunt, qui varia alia de vegetabilibus scripserunt, ut: Foëtæ, Theologi, Bibliothecarii, Biologi, Miscellanei.

II.

SYSTEMATA.

- 53 SYSTEMATICIS Orthodoxis (26), nitor & certitudo scientiæ Botanices, debetur.
- 54 CÆSALPINUS (28) est fructista & primus verus systematicus, secundum numerum gymnospermum vel angiospermum distribuens.
- 55 Morisonus (28) est fructista cum physiognomis (28) & Corollistis (29) copulatus.
- 56 Hermannus (28) est fructista, secundum fructum Gymnospermum & Angiospermum numerans.
- 57 Kautius Christoph. Hermannianum (56) Systema inversum adoptavit.
- 58 Boerhaavius Hermannianum [56] cum Rajano [59] emendato conciliavit, & ad majus fastidium deduxit.
- 59 Rajus (28) e fructista (28) Corollista (29) evasit.
- 60 Camellus secundum valvulas pericarpii (56) plantas suas disposuit.
- 61 RIVINUS est Corollista (29) secundum regularitatem & numerum petalorum cum triplici fructu.

- 62 Knautius Christianus Rivinianum (61) *inversum*, numerum scilicet regularitati petalorum *præferens*, suum fecit.
- 63 Ruppius Rivinianum (61) *Systema in compositis* (117) emendavit.
- 64 TOURNEFORTIUS est *Corollista* (29) *secundum regularitatem & figuram cum duplici* (97) *situ receptaculi floris*.
- 65 Pontedera Tournefortianum (64) cum Riviano (61) *combinare* tentavit.
- 66 MAGNOLIUS est *calycista* (30), cum *fructistis* (28) *combinatus*.
- 67 *Nos Calycistæ* (30) *erimus secundum calycis diversas species*.
- 68 *Ego, etiam sexualista* (31) *sum, secundum numerum, proportionem & situm staminum cum pistillis*.
- 69 Vaillantius (33) *compositos flores, a calyce, receptaculo & seminibus, distinguit*.
- 70 Pontedera (33) *compositos, secundum Receptacula & semina triplicia, distribuit*.
- 71 Morisonus (34) *Umbellatos* (118) *secundum figuram seminum enumerat*.
- 72 Artedius (34) *Umbellatos secundum involucra quadripartitim disponit*.
- 73 Rajus (35) *Gramina, secundum glumas simplices & aristatas, separat. Monti* (35) *secundum affinitatem graminum cum cerealibus distribuit*.
- 74 Scheuchzerus (35) *Gramina secundum glumarum partes synoptice distinguit*.
- 75 Dillenius (36.37) *Muscos & Fungos secundum situm & speciem fructificationis conjungit & separat*.
- 76 Michelius (36.37) *Muscos & Fungos secundum flores diversos separat*.

- 77 *NOS naturalis methodi fragmenta exhibere conabimur*.

III.

PLANTÆ.

- 78 *Vegetabilium* (2) *species sunt: Lithophyta, Algæ, Fungi, Musci, Filices, Gramina, Herbæ cum arboribus*.
- 79 *Vegetabilium partes* (78) *sunt Planta & Fructificatio, quas rite dignoscere Tyronibus primum erit*.
- 80 *Planta* (79) *totum corpus cujuscumque vegetabilis, exceptis genitalibus* (142), *involvit, cujus partes in plerisque sunt Radix, Truncus, Folia, Fulera*.
- 81 *RADIX* (30) *3^{plex} est: Bulbosa, Tuberosa, Fibrosa*.
- α *Bulbosa Solida, tunicata, squamosa, duplicata, aggregata, figurâ varia*.
- β *Tuberosa Sessilis, pendula, figurâ varia*.
- γ *Fibrosa (situs) perpendicularis, horizontalis, (consistentiâ) carnosâ, filamentosa, (divisione) simplex, ramosa*.
- 82 *TRUNCUS* (80) *3^{plex} est: Caulis, Culmus vel Scapus*.
- α *Caulis est duplex, simplex vel compositus Simplex caulis continuata serie versus apicem extenditur; estque*.
- .. *Integer cum nullos emittit ramos, hicque*
- ... *nudus, foliatus.*
- ... *rectus, volubilis,*
- ... *reclinatus, procumbens, repens.*

- ... teres, digonus, trigonus, &c. polygon striatus, canaliculatus,
- ... glaber, villosus, scaber, hispidus.
- .. Ramosus caulis ramulos laterales emittit.
- ... ascendens, diffusus.
- ... brachiatus, ramosissimus, fulcratus.
- ... cætera ut integer.
- .. Compositus adscendendo in ramulos subdivi-
se deliquescit; ut:
- ... dichotomus, distichus, subdivisus.
- β Culmus integer, ramosus.
αqualis, articulatus, squamosus.
nudus, foliatus.
- γ Scapus est nudus vel foliatus
- 83 FOLIA (80) sunt simplicia vel composita.
- α Simplicia eidem basi vel petiolo folium uni-
cum suntque adnectum;
- .. Circumscripta. Rotunda, orbiculata, subrot.
ovata, elliptica.
reniformia, cordata, lunulata,
oblonga, lanceolata, capillaria,
linearia, subulata, acerosa.
- .. Angulis Teretia, cylindracea, gladiata
trigona, sagitata, hastata.
triangularia, pentangularia.
- .. Laciniis Integra, lobata, palmata,
bifida, trifida, quinquifida,
multifida.
sinuata longitudinaliter,
marginaliter.
- .. Margine apicis integra, aucta, acuminata,
emarginata, retrusa, incisa.
laterali integerrima, plicata,
dentata, serrata, crenata.
undulata, crispa.

- .. Superficie nitida, glabra, scabra.
Villosa, hirsuta, strigosa.
aspera, aculeata.
rugosa, venosa, nervosa.
carinata, carnosae.
- .. Extens. erecta, patula.
horizontalia, reflexa, revoluta.
- .. Situ seminalia, radicalia, caulina, floralia.
vaginantia, perforata, amplexicaulia.
sessilia, petiolata, articulata.
opposita, verticillata,
alternata, sparsa, accumulata.
imbricata.
- β Composita folia communi petiolo foliola plu-
ra gerunt.
digitata quinata, ternata, conjugata.
pinnata cum impari, sine impari.
abrupta, cirrosa.
decomposita duplicato, triplicato &c. digitata
duplicato, triplicato &c. pennat.
- 84 FULCRA (80) plantarum sunt sextuplicia.
Bractea, cirrus, muco, aculeus, petiolus,
pedunculus.
- 85 PEDUNCULUS (84) fructificationem (ut
Petiolus folia) sustinet, geritque fructifica-
tionem: unicam, gemminam, plurimam,
numerosam, radicalem, caulinam, alarem,
terminatricem, solitariam, sparsam, conglu-
batam, conglomeratam, paniculatam, spi-
catam.

IV.
FRUCTIFICATIO.

86 FRUCTIFICATIONIS [19] partes VII sunt.

α Calyx species 6. Perianthium, Involucrum,
Spatha, Gluma,
Amentum, Calyptra.

β Corolla species 2. Petalum, Nectarium.
partes 2. Limbus, Tubus.

γ Stamen partes 2. Filamentum, Anthera.

δ Pistillum part. 3. (Sermen) Stylus, Stigma.

ε Pericarpium sp. 3. Conceptaculum, Capsula,
Siliqua, Legum., Nux, Drupa
Pomum, Bacca, Strobilus.

ζ Semen partes 2. Semen, Corona.

(sic) η Receptacul. sp. 3. Floris, Fructus, Fructificat.

87 Partes FLORIS sunt Calyx, Corolla, Stamen,
Pistillum.

FRUCTUS Pericarpium, Semen,
Receptaculum.

FRUCTIFICATIONIS Flos, Fructus.

88 Essentia Floris (87) consistit in Anthera &
Stigmate, Fructus (87) in semine, Fructi-
ficationis (87) in flore & fructu.

89 Perianthium (86) a foliis floralibus (83) dif-
fert, quod illud maturo fructu, si non prius,
marcescit, folia non item.

90 Corolla (86) a Perianthio (86) distinguitur,
quod illa cum staminibus situ alternat, pe-
rianthium autem opponitur.

91 Petalorum (86) Numerus a basi Corollæ, La-
ciniarum autem medio Limbi, desumendus
est.

92 Structuram Fructificationis (86) triplicem,
quo ad omnes suas partes (86), ubique exami-
nabis Botanicus: Naturalissimam sc. Dif-
ferentem & Singularem, & has tres secun-
dum quatuor diversitates: α numerum; β figu-
ram, γ proportionem, & δ situm attento
describat oculo.

93 NATURALISSIMA (92) structura Fructi-
ficationis a pluralitate votorum desumitur, in α,
numero β, figura γ, proportione & δ, situ.

94 Numerus (93) naturalissimus est, quod Ca-
lix in tot segmenta, in quot Corolla divi-
datur, quibus Stamina respondent, singulo
singulis Antheris bilocularibus instructo, Pi-
stilli autem divisio cum Pericarpii loculis
vel valvis aut Seminum ordinibus convenire
solet.

95 Figura (93) naturalissima est, quod Calvæ
minus patens contineat Corollam sensim di-
latatam, noctu conniventem, staminibus
& Pistillis erectis sensimque attenuatis re-
fertam; hisce plerisque caducis, Pericarpium
extenditur, seminibus plenum.

96 Proportio (93) naturalissima profert Calycem
Corolla minorem, cum Staminibus & Pi-
stillis longitudine æqualibus; si autem, Pi-
stillum staminibus longius est, nutat Flos;
Pericarpium e germine factum incrassatur;
seminibusque parvis repletur.

97 Situs (93) naturalissimus est, quod Ca-
lyx involvat Receptaculum, cui Corolla
alternatim adnascitur; huic autem interius
alternatim respondent Filamenta, quorum
apicibus Antheræ incumbunt; Centrum Re-
ceptaculi occupat Sermen, cuius apici Sty-

- lus insidet, summo Stigma gerens. Hisce deciditibus Germin in Pericarpium crascescit, calyce sustentatum, Semina Receptaculo Fructus adnexa includens; Receptaculum Floris germini vel subnascitur vel circumnascitur vel supernascitur.
- 98 DIFFERENS (92) structura Fructificationis ab iis partibus, quæ in diversis sæpe differunt plantis, desumitur.
- 99 Calyx differt (98) quoad: α . numerum, compositionem, partes, lacinias; β . æqualitatem, figuram, marginem; γ . extensionem; δ . locum, persistentiam.
- 100 Corolla differens (98) est, quoad: α . Petala, lacinias, nectaria; β . figuram, æqualitatem marginem; γ . extensionem; δ . locum, persistentiam.
- 101 Staminum. Filamenta differunt (98) quoad: α . numerum, lacinias; β . figuram; γ . proportionem; δ . situm. Antheræ autem quoad: α . numerum, loculamenta; β . figuram, dehiscientiam; γ . connexionem; δ . situm.
- 102 Pistilla differunt (98) quoad: α . numerum, lacinias; β . figuram; γ . longitudinem, crassitiam; δ . situm, trium scilicet partium (86).
(err. 101)
- 103 Pericarpium differt (98) quoad: α . numerum loculamenta, valvas; β . species, figuram, dehiscientiam; γ . inclusionem; δ . situm.
- 104 Semina differentia (98) observantur quoad: α . numerum, loculamenta; β . figuram, substantiam, coronulam; γ . magnitudinem; δ . situm in Receptaculo (97).
- 105 SINGULARIS (92) Fructificatio ab iis partibus, quæ in certis paucissimis generibus observantur, desumitur.

- 106 Calyx Corolla minus coloratus esse solet, excepta Astrantia, paucisque aliis.
- 107 Corolla ipso Perianthio insidet in Icosandriis; adnascitur autem calyci suo in Monœciis Syngenesiis Sand.; communi vero Receptaculo cum Calyce infigitur in plerisque, exceptis paucissimis.
- 108 Filamenta staminum Corollæ Monopetalæ plerumque affixa sunt, Polypetalæ autem separata, exceptis floribus Antheris bicornibus gaudentibus.
- 109 Antheræ apici filamentorum communiter insident, exceptis Paride, Asare, Aristolochia, Aro & paucissimis.
- 110 Nectarium (86) si a Petalo distinctum sit, communiter ludit, ut Epimedium, Parnassia, Nigella, Aquilegia, Helleborus, Asclepias, Stisseria, Passiflora, Commelina, Aconitum, & multis similibus.
- 111 Germin intra Antheras communiter collocatur, excepto Aro & Rumice.
- 112 Stylus apici germinis communiter insidet, excepta Alchymilla & Icosandriis polygynis.
- 113 Conceptaculum naturaliter clauditur, excepta Reseda &c.
- 114 Flores omnes, qui Perianthio & Petalis instruuntur, sunt simplices vel Aggregati.
- 115 Simplex flos (87) est, cum pluribus floribus nulla pars fructificationis (86) communis est.
- 116 Aggregatus flos (87) est, cum pluribus flosculis aliqua pars fructificationis (86) communis est, diciturque Compositus vel Umbellatus.
- 117 Compositus flos est aggregatus (116), plures continens flosculos sessiles, communi Receptaculo.

- ceptaculo & Perianthis contentos, vel Antheris in cylindrum connatis instructos.
- 118 Umbellatus flos est aggregatus (116) plures continens flosculos, receptaculo ramose pedunculato fastigiato.
- 119 Luxurians flos est, cum nonnullæ Fructificationis partes adeo multiplicentur, ut alii destruantur; estque vel multiplicatus, vel plenus vel prolifer.
- 120 Multiplicatus (119) flos de Corolla (86) multiplicata, salvis quibusdam staminibus, communiter prædicatur, estque duplicatus, triplicatus &c. Perianthium & involucrum raro, Stamina vis unquam multiplicatum constitutum florem.
- 121 Plenus (119) flos est, cum Corolla adeo multiplicatur, ut omnia stamina excludat; adeoque tantum gradu, a multiplicato (120), differt.
- 122 Prolifer (119) flos est, cum intra florem, sæpius plenum (121), alii flores emascantur; prolifer autem frondosus flos dicitur, cum intra talem florem ramulus vel folia emergant.
- 123 Multæ plantarum familiæ (160) flores luxuriantes (119) vix exhibere queunt.
- 124 Prolificatio (122) florum simplicium (115) e Pistillo, Aggregatorum (116) vero e Receptaculo fit.
- 125 Impletio (121) florum simplicium (115) vel Petalis vel Nectariis peragitur.
- 126 Multiplicantur (120) sæpius flores in Corolla polypetala, duplicantur autem in monopetala; Flores tamen monopetalos esse, simulque plenos, contradictorium non est.

- 127 Compositi (117) flores implentur (121) vel petalis tubulatis, vel planis.
- 128 Flores (115) simplices pleni (121) differunt a compositis naturalibus (117), quod pleni illi pistillum commune, centrum floris occupans, compositi vero stamina & pistilla propria obtineant.
- 129 Flores compositi pleni (127) e petalis planis (127) differunt a simplicibus plenis (128), quod compositi flores pistilla propria, simplicium communia habeant.
- 130 Flores compositi pleni e petalis planis (127) differunt a compositis naturalibus (117) petalis planis, quod pleni isti antheris destituuntur, naturales vero staminibus gaudeant.
- 131 Radius in flore composito naturali (117) si pistillis instruitur, omnes quoque pleni flores pistillis instruuntur, si vero destituuntur, etiam destituuntur pleni.

V.

SEXUS.

- 132 Initio rerum, ex omni specie viventium (3), unicum sexus par creatum fuisse, suadet ratio.
- 133 Vegetabilia, sensatione licet destituantur, æque tamen ac animalia vivere (3) probat ortus, nutritio, ætas, motus, circulatio, morbus, mors, Anatomia.
- 134 Omne vivum ex ovo provenire datur; per consequens etiam vegetabilia; quorum semina esse ova docet eorum finis, sobolem parentibus conformem producentis.

- 135 Omne vegetabile ex ovo (134) provenire dicitur ratio & experientia, confirmant cotyledones.
- 136 Cotyledones proveniunt e vitello ovi, cui punctum vitæ innascitur; ergo folia semina- lia (83), quæ hilum involverunt, iidem sunt.
- 137 Prolem non ab ovo tantum, nec a genitura sola, sed ab utriusque simul prodire probant Animalia Hybrida, Ratio & Anatomia.
- 138 Nullum ovum ante fecundationem (137) excludi posse docet experientia, adeoque nec ova (134. 135) vegetabilium.
- 139 Omnis species Vegetabilium (137) flore est fructu instruitur, etiam ubi deficit visus.
- 140 Omnis flos (88) Antheris & stigmatibus, ni divisus (184) sit, componitur.
- 141 Flos (140) omnem fructum antecedit, ut generatio partum.
- 142 Fructificatio (88) itaque continet genitalia plantæ, Flos (140) actum generationis, Fru- ctus (134) autem partum.
- 143 Antheras (140) esse plantarum genitalia ma- sculina, & earum pulvis vera genitura, do- cet essentia (88), præcedentia (141), situs, tempus, loculamenta, castratio & figura pulveris.
- 144 Stigmata (140) germi ubique annexa (97) esse genitalia fœminina probat essentia (88), præcedentia (141), situs, tempus, decidencia, abscissio.
- 145 Generationem (138) vegetabilium fieri me- diante genitura Antherarum (143) illapsum su- pra stigmata, (144) dicitur oculus, propor- tio, locus, tempus, pluvie, palmicola, flores nutantes, (96) submersi, Syngenesia fru-

- frustranea, imo omnium florum genuina consideratio.
- 146 Calyx ergo est Thalamus, Corolla Auleum, Filamenta Vasa spermatica, Antheræ Testi- culi, Pulvis Genitura, Stigma Vulva, Stylus Vagina, Germen Ovarium, Pericar- pium Ovarium fecundatum, semen Ovum.
- 147 Plantarum Ventriculus est Terra, Vasa Chylifera Radix, Ossa Truncus, Pulmones Folia, Cor Calor; hinc planta Animal in- versum veteribus dicta fuit.
- 148 Flos [140] qui Antheras (143) Masculinus, qui Stigmata (149) Fœmininus, qui utra- que (143. 144) continet Hermaphoditus dicitur.
- 149 Planta quæ floribus Masculinis (48) Mas, quæ Fœmininis (148) Fœmina, quæ Her- maproditis [148] Hermaphrodita, quæ Masculinis & Fœmininis simul Androgyna, quæque Hermaphroditis & Masculinis aut Fœmininis simul instruitur Hybrida dicitur.
- 150 Luxuriantes Flores [119] nulli naturales, sed omnes Monstra sunt; Pleni [121] enim Eunuchi evaserunt, adeoque semper abor- tiunt; Multiplicati [120] non æque; Pro- liferi (122) monstrorum augent Deforma- tionem.

VI.

CHARACTERES.

- 151 *Fundamentum Botanices* (4) Duplex est: *Dispositio* & *Denominatio*.
- 152 *Dispositio* (151) plantarum divisiones vel conjunctiones docet; estque vel primaria quæ genera, ordines & Classes, vel secundaria, quæ species & variationes instituit.
- 153 *Dispositio* (152) vegetabilium vel Synoptice vel Systematice absolvitur, diciturque vulgo *Methodus*.
- 154 Synopsis (153) pro arbitrio divisiones bifurcatas, longiores vel breviores, plures vel pauciores tradit, a Botanicis in genere (186) non agnoscenda.
- 155 *Systema* (153) dispositiones (152) per V (1) appropriata membra resolvit: Classes scilicet, Ordines, Genera, Species, Variationes.
- 156 *Filum ariadneum Botanices* est *Systema* (153) sine quo chaos est.
- 157 Species (155) tot numeramus, quot diversæ formæ in principio sunt creatæ. (132)
- 158 Variationes (155) tot sunt, quot differentes plantæ, ex ejusdem speciei (157) semine sunt productæ.
- 159 Genera (155) tot dicimus, quot diversæ constructæ (92) fructificationes proferunt plantarum species (157) naturales. (309)
- 160 *Classis* (155) est plurium generum (159) convenientia (165) in partibus fructificationis secundum principia Naturæ & Artis.

- 161 *Ordo* (155) est *Classium* (160) subdivisione plura (159) distinguenda simul & semel evadant, quam animus facile assequatur.
- 162 Naturæ opus semper est species (157) & genus (159), Culturæ sæpius variatio (158), Artis & Naturæ *Classis* (160) acordo (161).
- 163 *Facies* est similitudo quædam vegetabilium (157) affinium & congenerum (159) nunc in hac, nunc in alia, nunc in plerisque vegetabilium partibus magis manifesta.
- 164 *Dispositio* (155) vegetabilium primaria (152) a sola fructificatione (86) desumenda est.
- 165 Quæcumque plantæ in fructificationis partibus (86) conveniunt (92), limitatis limitandis (162), non sunt in primaria (152) distributione distinguendæ.
- 166 Quæcumque (165) plantæ in fructificationis partibus, observatis observandis, differunt, non sunt combinandæ.
- 167 A Numero α , Figura β , Proportione γ , & situ δ , omnium partium (86) fructificationis differentium (92-113), omnis nota generum *Characteristica* (189) erui debet.
- 168 *Facies* (163) occulte consuli potest, ne genus artificiale (162), levi de causa, fingatur.
- 169 Quæ (167) in uno genere ad genus stabiendum valent, non idem necessario præstant in altero.
- 170 Raro observatur genus, in quo aliquo pars (167) fructificationis non aberrat.
- 171 In plerisque generibus nota aliqua fructificationis singularis (105) observatur.
- 172 Si nota quædam fructificationis singularis

- (105), vel sui generis propria (171), in speciebus non omnibus adest, ne plura genera accumularentur, cavendum est.
- 173 Si nota quædam generi singularis (105) in genere affini reperiatur, ne idem genus in plura, quam natura dicitur, separatur, cavendum.
- 174 Quo constantior (93) pars aliqua Fructificationis (167) est in pluribus speciebus, eo etiam certior exhibet notam genericam.
- 175 In aliis generibus hæc, in aliis alia pars fructificationis constantior observatur.
- 176 Si Flores (87) conveniunt, fructus (87) autem differunt, cæteris paribus, conjungenda sunt; contrariorum plerumque contraria est ratio.
- 177 Figura (95) floris (87) certior est quam fructus (87) in plerisque generibus.
- 178 Numerus (94) facilius aberrat quam figura (95), proportione (96) tamen optime explicatur.
- 179 Receptaculi (86) floris duplicem situm magni fecit Tournefortius. (64)
- 180 Petalorum regularitatem nimiam fecit Rivinus. (61)
- 181 Nectarium (110) maxime fecit Natura, minus hactenus data theoria. (54-76)
- 182 Stamina & Calyx, luxuriationibus minus obnoxia (120), petalis longe certiora sunt.
- 183 Pericarpium structura, (92) toties a Systematicis (54-66) examinata, infinitis exemplis (77) dudum docuit, se minus valere (164), quam veteres crediderunt.
- 184 Luxuriantes flores (119) ut monstrosi & Eunuchi (150), in genere (159) constituendo (167), attendi (165) non debent.

- 185 Multiplicati (120) & pleni (121) flores a calyce & infirma serie petalorum ut proliferi (122) a prole, ad sui generis naturales (150) reducuntur.
- 186 Character idem est ac definito generica (159), qui triplex datur: Factitius, Essentialis & Naturalis.
- 187 Essentialis (186) character notam generi, cui applicatur, propriissimam (171) & singularem (105) subministrat.
- 188 Factitius Character (186) genus, ab aliis sui ordinis (161) in methodo facta (53), tantum distinguit.
- 189 Naturalis character (186) notas omnes (92-113) generi possibles (167) allegat, adeoque essentialem (187) & factitium (188) includit.
- 190 Character factitius (188) erroneus est, Essentialis (187) bonus, sed vix ubique possibilis, Naturalem (189) difficillimum est constituere, constitutus autem basis (156) est omnium Systematum, generum infallibilis custos, omnique Systemati (26-37) possibili & vero applicabilis.
- 191 Naturalis (189) character ab omni Botanico (6) teneatur oportet.
- 192 Character (189) Nat: omnes fructificationis notas (167), per singulas suas species (157) convenientes (165) recensebit, dissentientes (166) vero sileat.
- 193 Nullus Character infallibilis est antequam secundum omnes suas (159) species (157) directus est.
- 194 Situs fructificationis naturalissimus (97), nisi satis etiam differens (98) est, in Characterem (192) non adhereri debet.

- 195 Character (186) nomen suum genericum (213) in frontispicio gerat.
- 196 Unaquæque pars fructificationis (86) in characterè Nat (192) novam ordiatur lineam.
- 197 Nomen partis fructificantis (86) lineam, (196) differentibus literis, inchoabit.
- 198 Similitudinis notam (167) ne dextra manu notioem, character (192) non assumat.
- 199 Notas convenientes (192) terminis compendiose describat character.
- 200 Termini puri (81-85) elegendi, obscuri & erronei non admittendi sunt.
- 201 Termini (199) necessariis plures excludendi, pauciores augendi sunt.
- 202 Character (192) in omnibus, licet diversis Systematibus (54-77) immutabilis servetur.
- 203 Genus (159) unica specie (157) constare potest, licet plurimis sæpius componatur.
- 204 Quod valet de characterè generico (162-202) valet etiam de classico (160), licet in hoc latius sumantur omnia.
- 205 Classis genere magis arbitraria (162) est, utrisque magis ordo (161).
- 206 Classes quo magis naturales (163) eo, cæteribus paribus, etiam meliores sunt.
- 207 Classes & ordines nimis longæ vel plures difficillimæ sunt.
- 208 Ordo genera, inter se magis affinia & similia, propius collocet.
- 209 Faciei plantarum (163) adeo adhærere, ut rite assumpta fructificationis principia (164) deponantur, est stultitiam sapientix loco præbere.

VII.
NOMINA.

- 210 Denominatio alterum (151) Botanices fundamentum, facta dispositione (152) nomina primum imponat.
- 211 Nomina vera plantis imponere Botanicis (7) genuinis (26) tantum in potestate est.
- 212 Nomina omnia sunt in ipsa vegetabilis enumeratione vel muta, ut Classis (160) & ordinis (161); vel sonora, ut genericum (159) specificum (157) & varians (158).
- 213 Quæcunque plantæ genere conveniunt (165), eodem nomine generico (212) designandæ sunt.
- 214 Quæcunque e. c. plantæ genere differunt (166), diverso nomine generico (213) designandæ sunt.
- 215 Nomen genericum in eodem genere (213) unicum erit.
- 216 Nomen genericum in eodem genere idem erit.
- 217 Nomen genericum unum (215) idemque (216), ad diversa designandum genera assumptum, altero loco excludendum erit.
- 218 Qui novum genus constituit, eidem nomen etiam imponere tenetur.
- 219 Nomen genericum immutabile figatur, antequam specificum ullum componatur.
- 220 Nomina generica primitiva nemo sanus introducit.
- 221 Nomina generica ex duobus vocabulis integris ac distinctis facta, e Republica Botanicæ (sic) releganda sunt.

- 222 Nomina generica ex duobus vocabulis integris & conjunctis composita, vix toleranda sunt.
- 223 Nomina generica, ex vocabulo græco & latino, similibusque hybrida, non agnoscenda sunt.
- 224 Nomina generica ab uno vocabulo plantarum generico fractè, altero integro composita, Botanicis indigna sunt.
- 225 Nomen genericum quibus syllaba una vel altera præponitur, ut aliud plane genus quam antea significet, excludendum est.
- 226 Nomina generica in oides desinentia, e foro Botanico religanda sunt.
- 227 Nomina generica, ex aliis nominibus genericis, cum syllaba quadam in fine addita, conflata, non placent.
- 228 Nomina generica simili sono exeuntia, ansam præbent confusionis.
- 229 Nomina generica, quæ ex græca vel latina lingua radicem non habent, rejicienda sunt.
- 230 Nomina generica plantarum cum Zoologorum & Lithologorum nomenclaturis communia, si a Botanicis postea assumpta, ad ipsos remittenda sunt.
- 231 Nomina generica cum Anatomicorum, Pathologorum, Therapeuticorum vel Artificum nomenclaturis communia, omittenda erunt.
- 232 Nomina generica contraria spiciei alicui sui generis, mala sunt.
- 233 Nomina generica, cum Classium naturalium nomenclaturis communia, omittenda sunt.
- 234 Nomina generica e rebus domesticis similibusque diminutiva, minus placent.

- 235 Nomina generica Adjectiva substantivis pejora sunt.
- 236 Nominibus genericis non abuti decet ad sanctorum, hominumve in alia arte illustrium memoriam conservandam vel favorem captandum.
- 237 Nomina generica Poëtica, Deorum ficta, Regum consecrata, quique botanices studium promoverunt, retineo.
- 238 Nomina generica ad Botanici, bene meriti, memoriam conservandam constructa, sancte servo.
- 239 Nomina generica quæ citra noxam Botanicis imposita sunt, cæteris (213. 236) paribus, tolerari debent.
- 240 Nomina generica quæ characterem essentialem (187), vel faciem (163) plantæ exhibent, optima sunt.
- 241 Nomina generica Patrum (9) Botanices, græca (229) vel latina, si bona (213-236) sint retineri debent, ut etiam usitatissima & officinalia.
- 242 Nomen genericum antiquum (241) antiquo generi convenit.
- 243 Nomen genericum dignum (213. 242) alio, licet apriori, permutare non licet.
- 244 Nomina generica, quamdiu synonyma (318) digna (213-242) in promptu sunt, nova non essingenda.
- 245 Nomen genericum unius generis, ni supervacaneum (215-217), in aliud transferri non debet, licet eidem aptius competeret.
- 246 Si genus receptum, secundus jus naturæ (162) & artis (164), in plura dirimi debet, tum nomen antea commune manebit vulgatissimæ & officinali plantæ.

- 247 Nomina generica græca (229) latinis literis pingenda sunt.
- 248 Terminatio & sonus nominum genericorum, quantum possibile, facilitanda sunt.
- 249 Nomina generica sexquipedalia, enuntiata difficilia vel nauseabunda fugienda sunt.
- 250 Terminis artis (199) loco nominum genericorum abuti inconsultum est.
- 251 Nominum classium (204) & ordinum cum genericis par est ratio.
- 252 Nomina Classium & ordinum e viribus, modo nascendi, foliis similibusque petita, mala sunt.
- 253 Nomina Classium & ordinum notam essentialem (187) & characteristicam (189) suam includant.
- 254 Nomina Classium & ordinum a plantæ cujusdam nomine desumpta, sub quo totam cohortem intellexere veteres, in genere exclusa, classibus naturalibus tantum inserenda sunt.
- 255 Nomina Classium & ordinum unico (215) vocabulo constabunt.

VIII.

DIFFERENTIÆ.

- 256 Perfecte nominata est planta nomine generico & specifico (212) instructa.
- 257 Nomen specificum plantam ab omnibus congeneribus (159) distinguit.
- 258 Nomen specificum primo intuitu plantam suam manifestabit, cum differentiam (257) ipsi plantæ inscriptam, contineat.

259

- 259 Nomen specificum a partibus plantarum non variabilibus, desumi debet.
- 260 Magnitudo species non distinguit.
- 261 Notæ collatitæ cum aliis speciebus diversi generis, falsæ sunt.
- 262 Notæ collatitæ cum aliis speciebus ejusdem generis, malæ sunt.
- 263 Inventoris, vel alius cujuscunque nomen, in differentia non adhibeatur.
- 264 Locus natalis species distinctas non tradit.
- 265 Tempus florendi vegetandique maxime fallax est differentia.
- 266 Color in eadem specie mire ludit, hinc in differentia nihil valet.
- 267 Odor speciem numquam clare distinguit.
- 268 Sapor pro ratione manducantis sæpe variabilis est, hinc in Differentia excludatur.
- 269 Usus differentiam Botanico vanam subministrat.
- 270 Sexus nullibi species diversas constituit unquam.
- 271 Monstruosi (150) flores omnes a naturalibus originem trahunt.
- 272 Hirsuties fallax est differentia, cum sæpe cultura deponatur.
- 273 Duratio sæpe magis ad locum quam ad plantam pertinet, in differentia eam adhibere non arridet.
- 274 Multitudo plantæ loco sæpe mutatur.
- 275 Radix differentiam realem sæpe subministrat ad eam tamen, nisi omnes alix interclusæ sint vix, non confungendum est.
- 276 Trunci (88) notæ differentias sæpe optimas edunt.

277

- 277 Folia (83) elegantissimas naturalissimasque differentias exhibent.
- 278 Fulcra (84) communiter optimas differentias relinquunt.
- 279 Fructificationis locus (85) maxime realis est differentia.
- 280 A partibus (86) fructificationis, ni summa cogat necessitas, nulla exposcenda est differentia.
- 281 Notæ genericæ (192), in differentia usurpata, absurda sunt.
- 282 Differentia omnis e numero, figura proportionis & situ variarum plantarum partium (81-85) necessario desumitur.
- 283 Ne variatio (158) loco speciei (157) sumatur, ubique cavendum est.
- 284 Nomen genericum singulis Speciebus applicari debet.
- 285 Nomen specificum semper genericum sequi oportet.
- 286 Nomen specificum sine generico, est quasi campana sine pistillo.
- 287 Nomen specificum ipsi nomini generico adglutinatum non erit.
- 288 Nomen specificum genuinum est vel synopticum vel essentiale.
- 289 Nomen specificum Synopticum (288) plantis congeneribus (159) notas semidichotomas imponit.
- 290 Nomen specificum essenziale (288) notam differentem singularem, suæque speciei tantummodo propriam, exhibet.
- 291 Nomen specificum quo brevius est, eo etiam melius, si modo tale.
- 292 Nomen specificum nulla admittat vocabula
nisi

- nisi quibus a congeneribus necessario distinguitur.
- 293 Nomen specificum nullum, speciei in suo genere solitariae (203) imponi potest.
- 294 Nomen specificum imponat, qui novam adinvenerit speciem, si modum necesse sit (293) tale.
- 295 Nominis specifici vocabula non erint composita, nominibus genericis similia, nec græca, sed tantum latina, nam quo simpliciora, eo etiam meliora.
- 296 Nomen specificum non erit tropis Rhetoricis figuratum, multo minus erroneum, sed fideliter, quæ natura dicitur, exponat.
- 297 Nomen specificum nec comparativum, nec superlativum sit.
- 298 Nomen specificum terminis positivis, non vero negativis, utatur.
- 299 Similitudo omnis, in nomine specifico usurpata, dextra manu notior erit, licet & hæc minus placet.
- 300 Nomen specificum, nullum adjectivum sine opposito substantivo, adhibeat.
- 301 Omne adjectivum (300) in nomine specifico sequi debet substantivum suum.
- 302 Adjectiva (300) in nomine specifico usurpata, e terminis artis selectis (81-85) si modo sufficientibus, petenda sunt.
- 303 Particulas, adjectiva substantivæ conjungentes, nomen specificum excludat.
- 304 Notæ distinctivæ partes plantarum (80), non vero adjectiva, in nomine specifico distinguant.
- 305 Parenthesin Nomen specificum numquam admittat.

IX.

VARIATIONES.

- 306 Nomini generico (VII) & specifico (VIII) etiam variatis, si quod tale, addi potest.
- 307 Nomina generica, specifica & variantia literis diversæ magnitudinis scribenda sunt.
- 308 Sexus (149) variationes naturales constituit, reliquæ omnes monstruosæ sunt.
- 309 Variationes monstruosas (308) constituunt flores multiplicati (120), pleni (121), proliferi (122), plantæ luxuriantes, fasciatæ, mutilatæ; in numero, figura, proportione & situ partium omnium (80), nec non sæpe color, odor, sapor, & tempus.
- 310 Casuales monstrositates (309) & variationes, si levissimæ vixque notabiles sunt, eas non curat Botanicus (7).
- 311 Luxuriationes (309) foliorum in foliis oppositis & digitatis facillime adsunt.
- 312 Morbosæ plantas, vel etiam ætates in nominibus variationum assumere, sæpius superfluum est.
- 313 Color corollæ, in cœruleis purpureisque petalis, facillime variat.
- 314 Locus aquosus folia inferiora, montosus autem superiora sæpius findit.
- 315 Planta naturalis (157) nomine variationibus (158) opposito, notari non debet.
- 316 Cultura tot variationum mater, optima quoque variationum examinatrix est.
- 317 Variationes diversas sub earum specie colligere, non minoris est æstimationis, quam qui

qui species sub suo genere, collocare (284) queat.

X.

SYNONYMA.

- 318 Synonyma sunt diversa Phytologorum (6) nomina, eidem plantæ imposita, eaque generica (VII), specifica (VIII) & variantia (IX) sunt.
- 319 In Synonymis nomen optimum agmen ducat, quale sit selectum aliquod, vel ipsius Auctoris nomen.
- 320 Synonyma eadem conjungantur.
- 321 Synonyma singula novam ordiantur lineam.
- 322 In Synonymis Auctor & Pagina, ubique ad finem indicanda sunt.
- 323 In completo synonymorum cohorte, inventorem notula s. Asterisco notare placet.
- 324 Nomina cujuscunque Regionis vel loci vernacula, in synonymorum cohorte, superflua sunt.

XI.

ADUMBRATIONES.

- 325 Adumbrationes quæcunque de plantis, aliquis momenti, tradita sunt contineant; ut. Nomina (VII), Ethymologias, Classes cum ordinibus omnium systematum realium (26), Characteres (VI), Differentias (VIII), Variationes (IX), Synonyma (X), Descriptiones (326), Icones (332), Loca (334), Tempora (335).

- 326 *Descriptio* (325) per omnium partium externarum plantæ veram explicationem (81-85) Fructificatione (86) minime neglecta (92-131) instituitur.
- 327 *Descriptio* compendiosissime, tamen perfecte, terminis tantum artis (v), si sufficientes, partes depingat, secundum numerum, figuram, proportionem & situm.
- 328 *Descriptio* ordinem nascendi sequatur.
- 329 *Descriptio* distinctas partes plantarum (80) in distinctis paragraphis tradat.
- 330 *Descriptio* necessario longior vel brevior (327), utraque mala est.
- 331 *Mensura* (327) magnitudinis, a manu desumpta in plantis convenientissima est.
- 332 *Icones* (325) magnitudine & situ naturali depingi debent.
- 333 *Icones* optimæ omnes plantæ partes, licet minimas etiam Fructificationis, exhibent.
- 334 *Loca* (325) plantarum natalia late sumta triplicia sunt. Communia scilicet, Alpina & Marina, quorum species varix.
- 335 *Tempus* (325) vegetandi, florendi, fructumque ferendi, numquam sine loco & gradu elevationis, indicandum est.

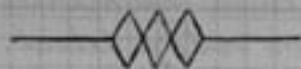
XII.
VIRES.

- 336 *Vires* plantarum à fructificatione (86) desumat Botanicus (7), qua talis cum sapore (357-363), odore (358-359), interdum colore (364. 365), & loco (357) limitatas.
- 337 Quæcumque plantæ genere conveniunt (165), etiam virtute conveniunt; quæ Ordine (161) naturali (162) continentur, etiam virtute propius accedunt; quæque Classi (160) naturali (77) congruunt, etiam viribus quodammodo congruunt.
- 338 GRAMINUM folia jumentis læta pascua, semina minora avibus, majora hominibus esculenta sunt.
- 339 STELLATÆ Rai diuretice dicuntur.
- 340 ASPERIFOLIÆ Rai adstringentes & Vulnerarix sunt.
- 341 PENTANDRIA mongyna baccifera monopetala communiter venenata est.
- 342 UMBELLATÆ in siccis locis aromaticæ, calefacientes, resolventes & Carminativæ, in humidis (357) autem venenatæ sunt, radice & seminibus pollent.
- 343 HEXANDRIÆ radices secundum saporum (358) & odorem (359) edules vel noxix sunt.
- 344 Plantæ quarum flores Antheris bicornibus (108) gaudent, adstringunt; si baccifera, acida & esculenta sunt.
- 345 ICOSANDRIÆ fructus pulposus esculentus est; Padus forte excipitur.

- 346 POLYANDRIA plerumque venenata est.
- 347 DIDYNAMIA Symnosperma odorata, cephalica & resolvens est, folia virtutē pol-
lent.
- 348 TETRADYNAMIA antiscorbutica aquo-
sa & acris est, quæ virtus exsiccatione im-
minuitur.
- 349 MONADELPHIA Polyandra mucilagino-
sa & emolliens est.
- 350 DIADELPHIÆ folia jumentis, semina
animalibus esculenta & flatulenta ac farina-
cea sunt.
- 351 SYNGENESIA varie & specificè medica-
mentosa putatur, communiter amara est.
- 352 GYNANDRIA Dianara aphrodisiaca di-
citur.
- 353 AMENTACEÆ acifoliæ resiniferæ sunt.
- 354 CRYPTOGAMIA vegetabilia sæpius su-
specta continet.
- 355 ^(err. 255) Plantæ quarum flores Nectariis à petalis se-
paratis (110) gaudent, communiter venena-
tæ sunt.
- 356 LACTESCENTES communiter venena-
tæ sunt, minus tamen Semiflosculosæ Tour-
nefortii.
- 357 ^(err. 457) Plantæ in siccis sapidiores, in humidiuscu-
lis insipidæ magis, in aquosis sæpius corro-
sivæ sunt.
- 358 Sapidæ & odoratæ insipidas & inodoras vi-
ribus superant; demtis enim his, castratur
etiam virtus.
- 359 Sapidæ & Sraveolentes bonæ sunt, graveo-
lentes autem malæ, nauseosæ vero purgan-
tes, vomitoria vel venenata sunt.

- 360 Dulces nutriunt, pingues emolliunt magis,
salsæ stimulant & calefaciunt magis.
- 361 Acræ corrosivæ sunt, si vero per exsicca-
tionem sapore privantur, edules sæpe eva-
dunt.
- 362 Amaræ alcalinæ sunt, stomachicæ, antive-
nereæ & sæpius suspectæ.
- 363 Acidæ calorem & sitim restringunt, auste-
ræ adstringunt.
- 364 Flores & fructus rubri acidum communiter
occultant.
- 365 Color floris luridus & aspectus totius plan-
tæ tristis, suspectas reddit plantas.

In scientia Naturali principia veritatis obser-
vationibus confirmari debent.

LINNEI FUNDAMENTA BOTANICA.

CONCLUSIONES EX DICTIS.

- I. Quod in Bibliotheca Bot. maxima pars restet.
- II. Quod Systemata plura confici & debent & possint.
- III. Quod terminis artis erroneis & insufficientibus laboraverit saepius Botanica.
- IV. Quod essentia & primaria fundamenta Botanica in solis petalis & fructu male quæsitæ sint.
- V. Quod sexus consideratio Botanice maxime sit necessaria.
- VI. Quod nullus character hactenus datus rite sit constructus.
- VII. Quod vix dimidia pars nominum genericorum laudabilis sit.
- VIII. Quod vix ulla Differentia specifica recte elaborata sit.
- IX. Quod vegetabilium numerus ad dimidius fere minorum redigi debeat.
- X. Quod Synonyma ista copiosa recentiorum maxime desiderarentur conjuncta.
- XI. Quod pauca adumbrationes rite factæ sunt.
- XII. Quod vires plantarum a systemate naturali optime intelligantur.

FINIS.

